

עין משפט
נר מצוה

לֵאמֹר אֲמִיד פִּיל מְהֵלִי שֶׁכֶּת
הַלֵּכֶה ז' פֶּתַח עֶשְׂרִין ל'
טוֹר שָׂרִיעַ אֲרִיז סִימָן רַחֲמֵי
לֵאמֹר ב' מִיִּי פִּין מְהֵלֵכֶת
הַפֶּלֶה הַלֵּכֶה יצ טוֹר
שָׂרִיעַ אֲרִיז סִימָן נָא סַעֲיָף
ח:

[illegible][illegible]

1 דברים על טו
 2 והזנוע על יד ויתן ק
 3 בשאלת לקח
 4 תחילה על ד
 5 אשכים משבב בורש
 6 עושה קשרים כיון קדש
 7 קדש לעצב כיון קדש
 8 ממבד וכבודו מעשות
 9 דברים נעמיא חצר הדבר
 10 ישיעיהו על ד
 11 דאשר יאמר געת ועת
 12 וכן ארז חזק כח שמר
 13 שבת נחללו ושמר דר
 14 מעשות כל רע
 15 ישיעיהו על ד
 16 ביום השבת ינאו
 17 כן קעם ללכת אל מצא
 18 שבות שו ד
 19 קצב עקלול וקצב
 20 ישרא לבדסדס
 21 סמות ז
 22 כי בזה אמר יד שרשים
 23 באר ישמיר את כלובים
 24 וכחור באר שרש
 25 ומוקמים בבית
 26 ישיעיהו על ד
 27 האבותים אל דר
 28 קשרי שרשים בבת
 29 תפלות שרשים ובהם
 30 לרצון על מזבח ב יחי
 31 בית תפלה קרל אל
 32 ישיעיהו ז
 33 תעשה
 34 יצאק על ששע ולמ
 35 ירח דור דורים
 36 תחילה על ד

אמר ר' יוסי יהא חלקי
עם מניסי שבת בטבריא
ועם מוציאין שבתות
בציפורי. לסי שטבריא
היתה נמוכה והחמה שקועת
שם בעוד יומם והיו
יושביה מקבלין עליהן
החמה מטקיעת החמה
אצלם, ושקיעתה לשם
קדם שקיעתה במקומם
הגבוהין. ומי שמקבל עליו

הכנסת השבת מאותה השעה
שבת בציפורי שהוא גבוהה
שמכסיפין פני המזרח התחתון
ירט של ראש השנה משכחת

רובם של צדיקים מתים בחול
עונותיהם ור"י אומר כי יש
המעשים להיות נקיים וטהורים כ
בעצות בעצת ושנית. ודירושלמי מש
בהן מלות עונה אלא רק כדי לקיים

מלכות יום דהיינו ביום ראשון:
אילו היו אומרים "י חברי ענה
 דרובן" לא ידע ר"מ חיסור
 יש צור העולה לזון אם לא מסוס
 נכרסה לנטול סכהסס אמרה תורה
 "פי" בטעות הלך וכן היא דללו
 דברים שאול מפירותיהן בעולם
 יהיה (קסד: דף קסד) דלשי עיון
 תפלה אכל דף דלמר נברתס
 ודף לב: ויהי) המעין תפלתו סוף
 נכל לרי נכל לב יהיה עיון דתפסה
 וממתי יעשה קב"ה נקשתו סגנור
 תפלתו מקובלת דממתי עלה
 תתחלת ממוסלת מחלה לב היא
 דלמר ר"י שלשה דברים מוזכרין
 ועיונותיו של אדם קיר נטוי ועיון
 תתפלה ומוסר דלן לשמים על
 (תריין) ויהא דלמר בפרק נט על
 (וי"ז קסד:) שלשה דברים אין אדם
 יעול מהם כל יום ויום הרע וההרור
 העצירה ומתי תפלה אין לפרש
 משפס מתי תיעשה נקשתו סהרה
 נבני אדם נעילוס מזה אלא סוה י
 יהא דשמעתין כלומר שאינו מתכין
 תתפלה שזי אפשר ליהר דלמרין
 גירושלמי) ממוקנא טיבו לרשא
 דכי מטא למדין מנספסי כרעי:)
 בתלסר

לסרסים אשר ישמרו את ש
חלקי' יום¹⁷ יהא חלקי'
כגומרי הלל בכל יום אינמי
בפסוקי קאמרין כז
חמה¹⁸ יא"ר חיאי בר אבא א"ר
קרא¹⁹ ייראוך עם שמש ו
מעיים דאמר מר רובו
היה עמו

וַחֲלָקִי מִמֶּנִּי בִּדְרֶךְ מִצְוֹת וְאִרְמִימִצְוִיָּא שְׁבֶת בְּצַפּוּרִי וְאִרְבִּהֶמֶד וְאִרְיֹסִי יְהִי חֲלָקִי מִמֶּנִּי שְׁחוּשְׁדִּין אוֹתוֹ וְאִין חֲלָקִי חֲמֵשׁ בְּעִילוֹת בַּעֲלֵתִי וְנִטְעֵמִי וְרַבְרְבִי יֹסִי וְרִי אֶלְעוֹר בְּרִי וְרִי וְיֹסִי וְהִיאֵכִי וְרִדְמִס הֵינִי וְרִדְמִין לֹוֹדֵר לְמִזְמֵרָא רַבִּי יֹסִי וְיֹסִי בְּכַעֲלֵתִי וְשִׁנִּיתִי אִמֵּר רַבִּי יֹסִי וְיֹסִי לְאַשְׁתִּי בֵּיתִי וְלִשְׁוֹרִי שְׂדֵי אִמִּי וְהִיאֵכִי וְהִיאֵכִי לִיָּה לְרַבִּי מֵאִי טַעֲמִי וְנִסְתַּחֲכַלְתִּי בְּמִילָה שְׁלִי בְּרַבִּי מֵאִי אֲבָנִיתוֹ וְאִרְיֹסִי יְמִימִי לֹוֹדֵר אֲעַבְדֶּנּוּ עַל דְּרִי חֲבֵרִי וְרַבִּי יֹוֹעֵל לְדוֹכֵן אֲנִי עוֹלָה וְיֹוֹאֲדִי רַב נַחֲמָן בִּתְיָתִי לִי דְקִימִית דְּקִימִית עֵינִן חֲפֹלָה אֲמַר רַב ד' אֲמוֹת בְּגִילוֹ הָרָאשׁ אֲמַר רַב יְהִי לִי דְקִימִית מִצּוֹת צִצְיָא אֲבֹוֹבִךְ בְּמֵאָה וְהִירֵי טַפִּי אֲמַר אִיפְסִיךָ לִיָּה חוּמָא וְלֹא נָחִית וְאִי

י"ג עשה סיני לעצמו והוא משוכח ומעולה מן הדישכים
ומאחריו לשם מני המורה להכסף ושהן ומאד
והענין לשיכר הן משוכחים בזה הענין יותר מאשר
לשוכח עולה מכלל שנאמר וישאיו (כו) ושמלת מאשר

נחלת יעקב. ולא נחלת אברהם ויזחק: לאברהם ולרחבעה. אך זו
ולא יצחק: הארצות האלו. וזו לא: סכשיל של חרדיון. חשוב הוא:
רשמי שומין. חשבים היו להן: כסא דהרמנא. דגים קטנים
מטויגים בשומן קרציון ובקמח: דור אנוש. החמילו לעבוד ע"ז
דמחז (ובאשתי ד') אזי הולחל חרדיון

וגו' בפרשה. בזה הדין פירשנו:
הרי זה מקרה ומצד. שניצח
האשונים תיקן לומר בפרקים
לשם והדין כדמקרי צברי
פסוק (דף קא.) וזה הקוללה תמיד
כלל עשה אינו אלף כמומר שיר
ומתולין: פסוקי דומיא. שני
מומרים של הלולים: הללו את ה'
מן השמים הללו את בקדש: דמיוני
חמה. כשהיא אדומה שחירה אחרי
הלכה מיד אלה עוברים סמוך
לשקיעה: עש שמש. עם זריחה: שני
ולפי ירח. קודם אור הירח בעוד
השמש לא שקעה: מחסי מחולי בני
מעים. שמחייבין ציטורין ומתמקין
עוונותיהן: ממכניסי שבת כעצמיה
מפי שיהא עמוקה ומתעטת בעצמו
מפי וסגורין שחכה. וממוליא שבת
לפסוקי שישבת בראש היר ובעוד
כסחמה שוקעת נרתיב שני אור
גדול ומתקרי ללאת: ממושיני בים
המדרש. חונים מתקפי תלמידים
כלל יום ללאת: ממעמדי. ממונים
בעל האוכל לומר הגיע עת לעמוד
ולאלי: מחבלין. חבלין חבלין חבלין

זָדָקָה נִגְזִית בָּשִׁים וּתְחַלְתֶּם
בְּשִׁלְשָׁה וּהַמַּחֲלָקִים אֶחָדָה עֲלֵיהֶם
לְדָרוֹק לִפִּי הַלִּצְרִיךְ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד
וּפַעֲמָם יִשְׁמְעוּן דַּעַתָם לְרַחֵם שֶׁל
זֶה וְלִמְלֹכוֹת מִן הַעֲרִיב שְׁאוּמֵדִין
אוֹתָם בְּהוֹמָתָם וְאוּמֵדִין אֶת חֲבֵרוֹ
בְּמִלֻּחִים: **בְּעַלְמֵי וְשִׁיטֵי**. כִּדִּי שִׁיטֵי
זָכִירִים דְּלֹאֵר מֵרֵ הַרוּחָה שִׁיטֵי צִנִּי
וְזָכִירִים יִצְבּוּ וְיִשְׁנֵה וְיִשְׁמְעוּן דָּק: **לֹא**
קְרִיטֵי לֹא אֶשְׁמִי אֶשְׁמִי. שְׁאֵף שִׁיטָה
חֹלִין שֶׁלֵּי יֵשׁ לְמֹדֵד הִימָנָה חֲכָמָה:
אֶשְׁמִי בִּיטֵי. שְׁהִיף עֵינָךְ שֶׁל בִּיטֵי:
וְלִשְׁוִרֵי שִׁדִּי. שְׁהִיף עֵינָךְ שֶׁל שִׁדִּי
דְּכָבִיב וְכָבִיב תִּשְׁתַּחֲוֶה בִּפְנֵי שׁוֹר וְשִׁמְלִי
יִדִּי: **לֹא נִסְכְּלִיטֵי בִּיטֵי**. מִרְבֹּב נִצְשׁוֹת:
וּכֹא אֲמָרוֹ לוֹ כֹּו. וְאִכֵּי לְרִבִּי יוֹסִי
נָמִי הוּא לֵיֵת לְמַקְרִיבֵי רִבְעִי הַקִּדּוּשׁ:
וְלִשְׁוִרֵי שִׁדִּי וְלִשְׁוִרֵי שִׁדִּי וְלִשְׁוִרֵי שִׁדִּי

בר"י ורבי מנחם בר"י איה ורדימס י"שפניו
 אימא חושש עבילת
 תי ולשורי שורי אלתי
 במילה שלי איני
 אמר להו מימי לא
 ולא הכניס ידו תחת
 יו"ד יוס' מימי לא
 ואמרם לי חבירי
 וחורתי לאחראי אמר
 רב יהודה תיתי לי
 תיתי לי דלא סגינא
 צות תפילין ואמר ר"ג
 ב יוסף בריה דרבה
 בל תלוי דרבו

עבירנא

11. ולקחם ובראם יצאם איסורו. וזהו רב אסור וישישם בראם באסור. וזהו וישישם בראם באסור. וזהו וישישם בראם באסור.

[illegible][illegible][illegible][illegible]